

Føreløbig Bet. o. Lovf. om Næringsdrift.

til at forhandle Bøger, Landkort, Papir og Skrivematerialier til Bogbindere i Købstæderne, saa at Bogbindere paa Landet bleve udelukkede fra saadan Forhandling, — det andet om i Vitra c at udelade Ordene „og egentlige Konditorvarer“. Dette sidste Ændringsforslag, der dog kun er stillet af et — tal, er for saa vidt i Overensstemmelse med den nugældende Næringslov af 1857 § 20, som denne vel giver „Kagebager“ Ret til foruden alle Slags Kager, at tilvirke ogsaa „egentlige Konditorvarer“, men Bagerer kun til den under Konditori og Kagebageri hørende Bageri-Virksomhed, hvorefter Bagerer nu maa antages at være udelukkede fra at tilvirke „de egentlige Konditorvarer“, ialtsald hvor der gives særligt Konditorborgerskab. At nu Kagebageri foreslaas at skulle bortfalde som en særegen Næring, er formentlig rigtigt nok, men deraf følger just ikke, at Bagerenæringen skal arve Kagebagerens Ret til at tilvirke egentlige Konditorvarer, saa som Chokolader, Is, Marzipan o. s. v. Som i Næringskommissionens Betænkning anført (Side 136) har Konditorforeningen i Kjøbenhavn udtalt sig derimod, og der stønnes heller ikke at være tilstrækkelig Grund til, hvor Forholdene have udviklet sig saaledes, at egentlige Konditorier ere etablerede i Genhold til særlig Udkomst herpaa, nu at gøre den Forandring heri, at Konditorer tabe deres særlige Ret til at tilvirke egentlige Konditorvarer og paa en Maade henvises til tillige at blive Bagerer, hvis Virksomhed dog synes at være forskellig fra den egentlige Konditorvirksomhed. Anderledes stiller Sagen sig vistnok paa Landet og i de Købstæder, hvor der hidtil ikke har været etableret særlige Konditorier. Her ville vistnok Forholdene have udviklet sig saaledes, at Bagerne i alt Fald til Dels udstrække deres Virksomhed til at tilvirke ogsaa egentlige Konditorvarer, og i Medfør af Bestemmelsen i § 27 om, at Grænsen for de enkelte Haandværksvirksomheder bestemmes efter Lov og Sædvane, ville formentlig — selv naar den udtrykkelige Udtalelse i den

Retning i § 28 Vitra c udgaar, saaledes som foreslaaet — Bagerne der fremdeles kunne vedblive dermed, indtil der ved Bedtægt maatte blive indført særligt Konditorborgerkab.

Naar det under Nr. 54 foreslaas i 1ste Stykke af § 31 at indsætte en Liste over de Haandværkere og Fabrikanter, som ikke maa nedlægge sig paa Landet inden for en Afstand af 1 Mil fra nærmeste Købstad, vil det ved at sammenholde denne Liste paa den ene Side med de i Udkastets § 22 opregnede Næringer og paa den anden Side med Udkastets § 31 1ste Stykke, hvor de Haandværkere og Fabrikanter nævnes, der maa nedlægge sig paa Landet inden for en Mils Afstand fra Købstaden, ses, at det i Virkeligheden ifkun er saa Haandværk foruden de i Udkastets § 31 nævnte, som efter Ændringsforslaget ville faa en saadan Ret, nemlig Bødkere, Pottemagere og Rebslagere. Disse har man ment, at der var Grund til at medtage blandt de her tilladte Haandværk, men i øvrigt turde det efter Udvalgets Formening ikke blot være en naturlig Følge af den foreslaaede forandrede Affattelse af Udkastets § 22 men tillige hensigtsmæssigere og lettere forstaaeligt i § 31 at nævne de Haandværk, som ikke maa nedlægge sig i de paagældende Egne, ligesom denne Affattelsesmaade da ogsaa vil føre til, at Haandværk, som mulig i Fremtiden maatte opstaa og anerkendes som særlige Næringer, komme til at henhøre til de i disse Egne tilladte Næringsbrug. — Et Flertal anser det ikke for ønskeligt at give Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at dispensere fra Hovedreglen i 1ste Stykke af § 31 og foreslaar derfor, at Paragraffens 2det Stykke skal udgaa. I Stedet derfor foreslaas det af Flertallet at indsætte en Bestemmelse om, at naar nogen Haandværker eller Fabrikant nedlægger sig — i Genhold til Reglen i § 31 første Stykke eller, hvis andet Stykke maatte blive staaende, i Medfør af særlig Bevilling — nærmere en Købstad end $\frac{1}{4}$ Mil, kan Kommunalbestyrelsen der paaligne ham Nærings-